

K·MEO

L'ÚLTIM SERVEI A LA PÀTRIA

Confessions de Barrionuevo

Querida Menchu: por una vez voy a desoír tus consejos. Me lanzaré a la arena y que pase lo que Dios quiera. Bien sabes tú lo chulo que fui yo en tiempos ministeriales pero eso se acabó. La cárcel desgasta mucho. ¿Y que puede hacer un hidalgo de lanza partida, pelo cano y panza de Sancho? Pues supongo que hacer el ridículo, pero tampoco viene de una.

Heme así pues, en creciente duda. ¿Sigo callado o me lanzó y así, de paso, le doy un capote al que ministro me hiciera?

Demasiado honesto soy, y tu bien lo sabes, querida, para alargar la duda. Así pues aprovechando una entrevista que me han reclamado, Ah cuantas entrevistas hacía yo antes mintiendo siempre con sereno espíritu e impávido rostro, iré al

plató y la liaré contando la verdad (que tampoco será cierta). Mucho riesgo no presenta la contienda pues lo de los Gal lo aprenden los niños de primaria en cualquier escuela laica, pero aún y así yo voy y lo cuento a mi modo. Que mejor es buena lápida, que cuna regia.

Así que ya sabes, mi querida querida, voy a ser otra vez noticia.

Pondré un dedo en cal viva como prueba indeleble (ya compré la crema para evitar escorches), soltaré un par de anécdotas, digamos que divertidas, me reafirmaré en lo sucedido y en la oportunidad del hecho y ante todo, dejaré limpio de polvo y paja a mi presidente, que en mi fuero interno sigue siéndolo, González.

A la cárcel no voy a volver, más enemigos tampoco se me acumularán y la cadena me dará una pasta que nos podemos pulir después de tanto estrujarse el cinto. Espero también un detalle de Felipe. Ya te contaré.

Tu héroe por España que lo es y que te quiere, querida.

RECONSTRUCCIÓ DE CARTA TROBADA A LA BROSSA D'UNA CASA.

La carta presentava evidents senyals d'haver estat esquinqada amb ràbia i mantenia la humitat d'un es llàgrimes recents encara.

GARSA PROSTÀTICA

LA COP 27 VA DE CONYA

Cimera mundial per controlar el canvi climàtic

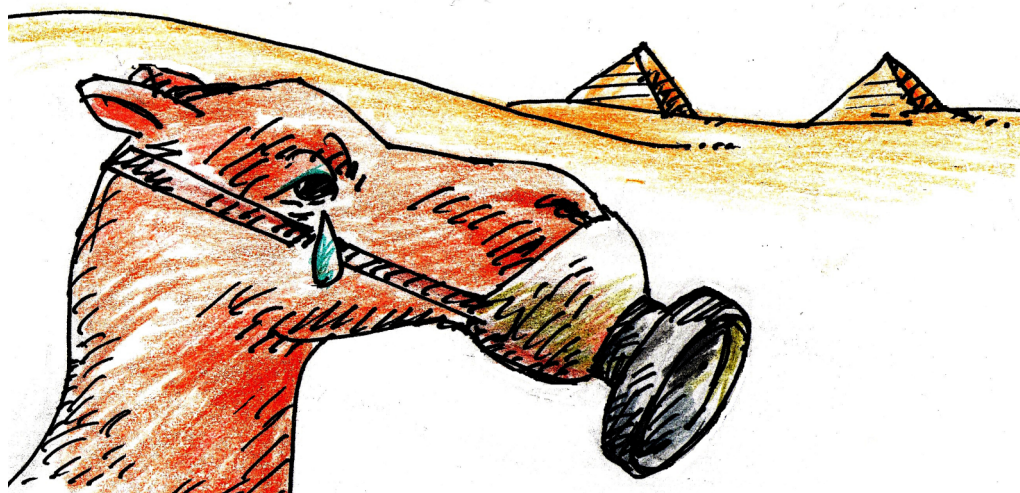

I finalment, una bona notícia. Els països del món s'han reunit a Egipte per tallar d'una vegada i per totes les adverses conseqüències del canvi climàtic. No han pogut acudir (malgrat ser els països més contaminants) ni Xina, ni Rússia, ni la Índia però segueixen les reunions amb suma atenció. La resta de nacions estan allí com un sol home i una sola voluntat. On no hi ha hagut cap absència és en el sector de les petrolieres invitades pels governs per si tenen alguna idea que ajudi a mantenir el planeta net.

De veritat fa goig de veure les reunions que es fan allí. Els nostres corresponsals

(quan el tema és seriós, no estalviem en despeses) asseguruen des de la finestra de l'Hotel, que impressiona de veure la corrua de cotxes que cada matí es reuneix al centre de congressos. Detalls no en tenen perquè tampoc tenen credencials però s'han fet amb la col·laboració d'un policia subornat que els explica la reunió. Tot va com una seda.

Sembla que, sobre tot, interessa prioritzar les compensacions econòmiques dels països rics cap els pobre que són els menys contaminants. Ja s'hi havien compromès en la reunió anterior però no es troben els diners. L'altre tema és intentar que el planeta no es posi a bullir abans de trenta anys (límit en el que els congressistes pensen haver

passat a millor vida).

Finalment es treballa amb el llistat que els governs donaran als seus ciutadans per ajudar en la gran lluita. Poca d'espessa energètica, reciclatge de plàstics i ampolles, anar tot el dia en bicicleta i sobre tot, dutxar-se poc amb l'esperança que la merda política quedi dissimulada per la pudor a aixelles.

Els quatre-cents avions particulars esperen la fi de la cimera per tornar als seus països.

